

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 24C/39/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115201363
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2115201363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Katarínou Batisovou v právnej veci navrhovateľky: J.. J. X., Q. XX.X.XXXX, G.. X. XX, W., zastúpená advokátkou: JUDr. Jaroslava Balážiová, Dolné Bašty 2, Trnava, proti odporcovi: J. X., Q. XX.X.XXXX, G.. X. XX, W., W..Č.. Š. X, W., o úplné vylúčenie z užívania bytu, takto

rozhodol:

I. Odporca sa úplne vylučuje z užívania bytu č. XX, na R. poschodí bytového domu súpisné číslo XXXX, postaveného na parcele č. XXXX/XX, nachádzajúceho sa na adrese G.. X. Č.. XX, zapísaného na LV č. XXXX, vedeného Okresným úradom W., kat. odbor, obec W., kat. úz. W..

II. Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume 342,79 eur a náhradu iných trov konania v sume 132,50 eur k rukám jej právnej zástupkyne a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa podaným návrhom na tunajší súd dňa 28.01.2015 domáhala, aby bol odporca úplne vylúčený z užívania bytu popísaného vo výrokovej časti tohto rozsudku s odôvodnením, že sa voči nej dlhodobo dopúšťa psychického násillia. Uviedla, že s odporcom sú manželia v súčasnosti v prebiehajúcom rozvodovom konaní na tunajšom súde pod sp.zn. 20P/251/2013. Navrhovateľka sa zo spoločnej domácnosti po rozpade manželského spoluzitia odsťahovala v októbri 2013. Odvtedy býva spoločne s maloletým synom J. a dcérou P. v byte v W., Q. I. G.. X. Č.. XX, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania. Odporca zostal bývať v ich spoločnom rodinnom dome v W. na ulici G. Š. Č.. X/A. Maloletý J. (spoločný syn účastníkov konania) je zverený do osobnej starostlivosti matky a otec je zviazaný prispievať na výživu maloletého sumou 150 eur a zároveň bol upravený styk otca s maloletým (rozsudok tunajšieho súdu sp.zn. 26P/33/2013 zo dňa 29.4.2014). V mesiaci jún 2014 sa navrhovateľke narodilo ďalšie dieťa, dcéra P., ku ktorej bolo zapreté otcovstvo odporcu. Nakoľko po rozpade manželského spoluzitia bola navrhovateľka opakovane vystavovaná rôznym atakom zo strany odporcu, podala návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by súd dočasne zakázal odporcovi vstup do ich spoločného bytu. Tunajší súdu návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel (uznesenie zo dňa 1.12.2014, sp.zn. 10C/287/2014. Toto rozhodnutie súdu podľa názoru navrhovateľky predstavuje účinný avšak len dočasný prostriedok jej ochrany, ktorý zamedzil odporcovi v pokračovaní násilných prejavoch voči navrhovateľke, či ostatným členom domácnosti. Dôvod, pre ktorý považuje navrhovateľka za potrebné vylúčiť odporcu z užívania bytu, ktorý vlastní spoločne v bezpodielovom spoluvlastníctve, spočíva v tom, že odporca v minulosti až do zásahu súdu opakovane vystavoval navrhovateľku rôznym formám násillia. Odporca jej neustále vulgárne nadával, osočoval ju samotnú, ako aj jej rodinu a to aj napriek tomu, že navrhovateľka odporcu viackrát žiadala, aby s tým skončil. Odporca sa snažil psychicky deptať navrhovateľku, neustále jej niečo vyčítal, nadával jej a jej rodinným príslušníkom, ponižoval ju, psychicky týral a vydieral, vyhrážal sa, svojho syna

označoval za „skurvysyna“ a dcéru navrhovateľky za „pankharta“. Odporca si dokonca zmenil trvalé bydlisko na adresu G.. X. a zároveň neustále tvrdil, že sa opätovne pokúsi nast'ahovať k navrhovateľke. Presnejšie objasnenie podstaty spôsobu páchania uvádzaného násillia na navrhovateľke poskytuje sms komunikácia, ktorej prepis tvorí prílohu návrhu na vydanie predbežného opatrenia. Navrhovateľka podala dňa 4.8.2014 aj oznámenie na príslušný orgán Policajného zboru. V priebehu októbra 2014 bola navrhovateľka nútená privolať na pomoc policajnú hliadku, pretože odporca pri odovzdávaní syna po ukončení realizovaného styku sa násillím natlačil do bytu na G.. X.. Za prítomnosti oboch detí odporca na navrhovateľku použil hrozbu fyzického násillia, kričal na ňu, oplzlo jej nadával, vyhrážal sa jej a nechcel z bytu odísť s tým, že on tam ostane a bude tam bývať tiež. Svedkom tejto udalosti bola aj matka navrhovateľky G. F., ktorá býva v susednom byte. Okrem toho odporca opakovane na verejnom priestranstve pri odovzdávaní syna na tenis navrhovateľku obťažoval a fyzicky napadol a to tak, že ju zozadu schytil za plece a začal ju nasillu bozkávať na tvár. Navrhovateľka uviedla tieto skutočnosti aj na polícii dňa 4.11.2014. Podľa jej názoru konanie odporcu nepochybne spôsobuje spolužitie neznesiteľným, teda pomery nedovoľujú navrhovateľke a deťom, ktoré s ňou žijú v domácnosti pokojne užívať predmetný byt bez obáv a strachu o ich bezpečnosť, život, či zdravie. Navrhovateľka sa objektívne cíti ohrozená násillníckym správaním zo strany odporcu. Hrozbu, že odporca bude pokračovať v nátlaku a páchaní násillia, považuje navrhovateľka za stále aktuálnu a práve z tohto dôvodu sa v lehote 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti predbežného opatrenia obracia na súd s týmto návrhom vo veci samej. Navrhovateľka celú situáciu vníma ako neznesiteľnú, je neustále vystavovaná stresu z potencionálneho pokračovania psychického či fyzického obťažovania a násillia zo strany odporcu.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie na pojednávaní výsluchom navrhovateľky a odporcu ako účastníkov konania, výsluchom svedkyne, oboznámením sa s návrhom, výpisom z LV č. XXXX k. ú. W., spisom tunajšieho súdu sp.zn. 10C/287/2014, sp.zn. 20P/251/2013, výpisom z ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo dňa 11.5.2015, ostatným spisovým materiálom a zistil nasledovné:

Podľa výpisu z LV č. XXXX vedeného Okresným úradom W., katastrálnym odborom, sú účastníci konania bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. č. XX, na R. poschodí bytového domu súpisné číslo XXXX, postaveného na parcele č. XXXX/XX, nachádzajúceho sa na adrese G.. X. Č.. XX; podielu na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu 6861/257114-in.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 10C/287/2014 vyplýva, že uznesením v tomto konaní zo dňa 1.12.2014 sa odporcovi zakázalo vstupovať do 3-izbového bytu č. XX, vchod G. X. XX, X. podlažie Bytového domu - XX b.j. G.. X. XX,XX, stavba súpisné číslo XXXX postavená na parc.č. XXXX/XX, všetko zapísané na LV č. XXXX Okresného úradu W., katastrálny odbor, obec W., katastrálne územie W., do právoplatného skončenia konania o vylúčenie z užívania predmetného bytu. Z prepisu emailovej komunikácie a sms správ, ktoré sú súčasťou spisu vyplýva, že odporca navrhovateľku osočuje, navrhovateľke píše, že je obmedzená, na chlapcovi si kompenzuje svoje komplexy menejcennosti, nemá sa nazývať matkou, nikdy nemala mať deti, je duševne a sexuálne chorá, totálne neschopná zlodejská štetka, kurva skurvená cigánska. Navrhovateľkinu matku a sestru označil, že sú prihoreté, matku aj ako vyšinutú i skurvenú. Komunikácia odporcu je agresívna, uvádza v nej, že navrhovateľku už v živote nechce vidieť a ani počuť, niečo tak sprosté, tupé a sebecké.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 20P/251/2013 súd zistil, že dňa 29.4.2015 bol vyhlásený rozsudok, ktorým manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené, maloletý J. X. bol zverený do osobnej starostlivosti matky a odporca bola zaviazaný prispievať na maloletého výživným v sume 150 eur mesačne a bol upravený styk otca s maloletým. Rozsudok nenadobudol ešte právoplatnosť. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že súd vykonal znalecké dokazovanie a zo znaleckého posudku je zrejmé, že otec maloletého (odporca) odmieta prijať realitu odchodu manželky zo spoločnej domácnosti, jeho rétorika je konfrontačná. Maloletého situácia zaťažuje, jeho psychický stav je destabilizovaný.

Podľa potvrdenia Obvodného oddelenia Policajného zboru v Trnave zo dňa 4.8.2014 navrhovateľka urobila oznámenie o tom, že manžel J. X. jej od obdobia október 2013 až do dnešného dňa, keď od neho odišla zo spoločného domu v W., Q. I.. Š. Č.. X/A, robí neustále schválnosti a to tak, že jej odvtedy neustále vypisuje výhrážné sms, maily, vyvoláva jej a vyhráža sa jej do telefónu. Keď ju náhodou stretne niekde v meste, tak sa k nej chová vulgárne, pred ľuďmi jej vulgárne nadáva. Vyhráža sa jej, že príde o zamestnanie, pretože pracuje vo T. F., vyhráža sa, že ju dostane do blázninca do R. G. týmto správaním ju psychicky deptá.

Zo záznamu - dodatku o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení jej neskorších predpisov zo dňa 4.11.2014, sp.zn. ORPZ-TT-OPP3-1159/2014-P vyplýva, že navrhovateľka uviedla pred OOPZ v W., že vyhrážky manžela sa stupňujú, dňa 26.10.2014 bola nútená zavolať hliadku polície kvôli tomu, že sa jej násilím vtláčil do bytu a nechcel odísť. Opakovane ho navrhovateľka žiadala, aby odišiel. Všetko sa odohrávalo pred očami detí. Následne s odstupom pár dní jej do telefónu povedal, že tá hliadka ju bude mrzieť. Odporca sa na jej osobu a na jej matku vulgárne vyjadruje a to tak, že menovaná je kurva, štetka, že pred každým rozťahuje nohy aj s matkou. Menovaná má obavy o svoju dcéru, nakoľko keď bola tehotná až doposiaľ ju nazýva pankhartom a cigánčatom. Dňa 3.10.2014 na tenisových kurtoch na tréningu spoločného syna k navrhovateľke odporca pristúpil a násilím ju začal bozkávať, keď ho požiadala, aby prestal, odvetil jej, že naďalej bude.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR vyplýva, že odporca sa dopustil priestupku proti občianskeho spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., keď presne nezisteného dňa, v mesiaci október 2013 a v presne nezistenom čase na adrese G.. X. Č.. XX, W. povedal G. F. urážlivé slová a to, „že zo svojich dcér vychovala štetky“, čím iným hrubým správaním úmyselne narušil občianske spolunažívanie. Ďalej sa dopustil priestupku proti občianskeho spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., keď v období od októbra 2013 minimálne do konca mesiaca október 2014 bližšie nezisteného času prostredníctvom sms správ a tiež prostredníctvom emailovej komunikácie osočoval, urážal a nadával navrhovateľke a tiež takýmto spôsobom osočoval a urážal rodinných príslušníkov.

Z rozhodnutia Okresného úradu Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 11.2.2015, sp.č. OU-TT-OVVS2-2015/002244 vyplýva, že odporca bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. o priestupkoch, ktorého sa dopustil tým, že v období od októbra 2013 minimálne do konca mesiaca október 2014 bližšie nezisteného času prostredníctvom sms správ a tiež prostredníctvom emailovej komunikácie osočoval, urážal a nadával J.. J. X. a tiež takýmto spôsobom osočoval a urážal rodinných príslušníkov J.. J. X., a to tak, že v sms správach a emailoch adresovaných J.. J. X. písal, že sa kurví, že je štetka, zlodejská štetka sprostá, hlupaňa, sprostá, tupá, spodina, že jej „šmyka remeň“, že si z nej splavili kolegovia matrac, že sa dosť narozťahovala nohy, že je duševne a sexuálne chorá osoba, chudera, kokotka, kurva cigánska, kurva skurvená cigánska, voči rodine J.. J. X. používal výrazy ako, že ju vychovávala štetka a zlodej, že sú mozgoví impotenti, zdegenerovaní, banda idiotov, že spolu s primitívnou mamou a primitívnou sestrou sú skurvené chudery, že jej matka a sestra sú vyšinité a skurvené, čím úmyselne narušil občianske spolunažívanie iným hrubým správaním, a bola mu uložená pokuta vo výške 20 eur (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.4.2015).

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že pokiaľ ide o správanie sa odporcu od podania návrhu, odporca si syna vyzdvihuje pred vchodom do domu, hore do bytu nevchádza. Od vydania predbežného opatrenia v byte nebol, avšak keď spolu telefonicky komunikujú, t.j. píšú si sms správy ohľadom syna, vždy odporca do toho vsunie vetu, kde ju osočuje ako aj jej rodinných príslušníkov. Toto osočovanie zo strany odporcu nie je až tak intenzívne, ale stále pretrváva. Komunikácia s odporcom ohľadom maloletého nefunguje. Tvrdí, že sa s ňou nemá o čom baviť, avšak útoky na jej osobu cez sms správy stále trvajú. Dokonca po veľkej noci ju kontaktovala sestra odporcu prostredníctvom emailu, v ktorom uviedla, že je nadržaná nymfomanka a vulgárne jej nadávala ako aj jej rodine. Tým, že bolo vydané predbežné opatrenie sa jej zjednodušil život. Nevie si predstaviť, že by sa odporca vrátil do bytu. Podľa jej informácií odporca nebýva v spoločnom dome. Tento dal do prenájmu a býva u rodičov. Pokiaľ by odporca mal bývať v byte, kde býva aj s maloletým J.Š. t.j. synom odporcu a maloletou P., ktorej otcom nie je odporca, bála by sa

nielen o seba, ale aj o svoje deti. J., ktorý bol svedkom útoku odporcu, keď volala policajtov, vníma hádky veľmi citlivo a preto, keď odporca si príde poňho, je maloletý v strese, bojí sa, aby sa nestretli a tak ide vopred pred vchod do domu. Do bytu sa jej odporca vtláčil a preto musela volať policajtov. A keď tvrdí odporca, že to tak nie je, nehovorí pravdu.

Právna zástupkyňa na pojednávaní uviedla, že sú preukázané všetky dôvody, aby súd rozhodol v súlade s návrhom. Poukázala na to, že navrhovateľka vychováva dve maloleté deti, pričom jedno dieťa nie je dieťaťom odporcu a odporca má veľmi zlý vzťah k matke a k tomuto dieťaťu. Odporca nie je vyrovnaný s rozpadom manželstva. Ohrozuje zdravie navrhovateľky, syna účastníkov konania a dcéry navrhovateľky. Je potrebné zobrať do úvahy tú skutočnosť, že odporca dobrovoľne neužíva druhú nehnuteľnosť, ktorá je tiež v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania, sám sa rozhodol bez súhlasu navrhovateľky dať túto nehnuteľnosť do nájmu tretím neznámym osobám. Pokiaľ by mal súd za to, že došlo k zníženiu atakov psychického útoku zo strany odporcu, tak toto je len dôsledkom právoplatného uznesenia o predbežnom opatrení. Odporca si totiž neuvedomuje nevhodnosť svojich výrokov a tvrdení voči manželke a k dcére navrhovateľky. Rozsudok o rozvode nenadobudol ešte právoplatnosť. A tak v dohľadnom čase navrhovateľka nebude môcť podať návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva.

Odporca na pojednávaní uviedol, že navrhovateľku manipuluje jej právna zástupkyňa. Navrhovateľka neplatila hypotéku, preto sa musel odsťahovať. Nemienim sa do bytu nasťahovať. Pokiaľ bol v byte, bolo to dvakrát, kedy bola prítomná aj matka navrhovateľky. Nie je však pravdou, čo navrhovateľka tvrdí. Násilím sa do bytu nenatlačil. Verbálne na neho útočila matka navrhovateľky. O tom, že volali policajtov, ani nevie. Druhýkrát v byte bol a nechcel odísť, lebo mu navrhovateľka nechcela vydať jeho auto. Pokiaľ ide o označenie jeho syna za „skurvysyna“ a dcéry navrhovateľky za „pankharta“ uviedol, že sa takto vyjadril, avšak v otázke. V novembri 2013 navrhovateľka vymenila vložku na byte. Všetko, čo navrhovateľka tvrdí je vytrhnuté z kontextu. Na verejnosti sa stretli trikrát. Z toho dvakrát na tenise a jedenkrát v banke. Nič vážne sa však neudialo. Navrhovateľka mu však raz na tenise nadávala, že je drzý ako ploščica. Syn ho prosí, aby do bytu nechodil. Pokiaľ ide o maily, ktoré sú založené v spise sp. zn. 10C/287/2014, ide len o reakciu na provokáciu. Tiež je len človek. Nie je pravdou, že by navrhovateľku fyzicky napadol, pokiaľ ide o verbálnu komunikáciu táto je iba o synovi. Poslednýkrát ho dokonca navrhovateľka volala hore do bytu. Zrejme preto, aby porušil trestný príkaz a mohla volať policajtov. Pokiaľ ide o rozhodnutia o priestupkoch, tieto sú podľa jeho názoru vybavené po známosti. Práve naopak matka navrhovateľky sa mu vyhrážala, že oľutuje, že ju nazval psychopatom.

Svedkyňa G. F. (matka navrhovateľky) pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že pokiaľ ide o október 2014, tak odporca doviedol syna. Dcéra otvorila dvere. Začal jej nadávať. Nechcela, aby to riešil pred chlapcom a tým si vyslúžila nadávky typu: štetka, mentálne zaostalá, chudera, všetko, dosiahla len preto, že rozťahovala nohy. Vyhadzoval ju so slovami: zmizni, to sú moje majetky. Bála sa, lebo mala pocit, že by ju aj udrel. Dcéru fyzicky nenapadol, len sa tak voči nej staval. Bála sa, aby sa niečo nestalo. Dcéra ju však prosila, aby išla domov. Odišla a potom sa volali policajti. Pokiaľ aj inokedy doviedol odporca syna, postavil sa na schody v dome a vulgárne vykrikoval. Predtým ako sa toto stalo, tieto ataky boli na dennom poriadku. Dokonca aj ona dostávala sms správy typu, že „už končíme, že budeme chodiť po kanáloch“. Pokiaľ aj prišiel k dverám navrhovateľky, keďže býva vedľa, počula, že odporca stále atakuje jej dcéru. Blbé reči mal nielen na navrhovateľku, ale aj na ňu a na jej druhú dcéru. Bojí sa o dcéru aj o vnúčatá, pretože keď sa odporca dostane do tranzu, nevie čo robí. Keď držala vnučku P., vtedy jej odporca dokonca povedal, že „s cigánčatom zmizni z mojich majetkov“.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Citované zákonné ustanovenie umožňuje obmedziť alebo úplne vylúčiť užívacie právo jedného z manželov k domu alebo k bytu, ktorý je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Účelom

tejto zákonnej úpravy je obmedzenie násilného správania manželov pri ich vzájomných nezhodách. Takéto obmedzenie alebo vylúčenie užívacieho práva k nehnuteľnostiam prichádza do úvahy vtedy, ak vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti, dochádza k fyzickému alebo psychickému násiliu alebo hrozbe takýmto násilím. Predpokladmi pre použitie tejto občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi, či už vo forme obmedzenia užívacieho práva k domu alebo bytu alebo vo forme úplného vylúčenia z užívacieho práva k nehnuteľnosti, sú : a/ existencia bezpodielového spoluvlastníctva manželov k domu alebo bytu, b/ existencia spolužitia manželov v dome alebo byte, c/ existencia fyzického alebo psychického násillia alebo existencia čo i len hrozby takéhoto násillia, d/ realizácia násillia alebo hrozba ním vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, e/ nezniesiteľnosť ďalšieho spolužitia z uvedených dôvodov. Nezniesiteľnosť spolužitia v dôsledku fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby násillím musí mať značnú intenzitu a musí byť spôsobilá tak znížiť kvalitu spolužitia v spoločnej domácnosti, že toto spolužitie bude možné objektívne považovať za nezniesiteľné. Od stupňa fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takým násillím potom závisí aj spôsob súdneho rozhodnutia v tom zmysle, či súd iba obmedzí užívacie právo jedného manžela k nehnuteľnosti alebo manžela páchajúceho násillie alebo hroziaceho násillím z užívania domu alebo bytu úplne vylúči. Vlastnícke právo vylúčeného manžela, resp. manžela, ktorého užívacie právo k nehnuteľnosti bolo obmedzené, však zostáva zachované v ostatných zložkách, čo znamená že takýmto rozhodnutím súdu druhý manžel nestráca vlastnícke právo k predmetnej nehnuteľnosti, ale je len obmedzený v jednej z jeho zložiek v záujme ochrany manžela.

Súd vec právne posúdil podľa citovaného ustanovenia zákona a jednoznačne ustálil, že žalobný návrh je dôvodný, nakoľko boli naplnené všetky vyššie uvedené zákonné predpoklady pre úplné vylúčenie odporcu z užívania spoločného bytu.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že účastníci konania sú vlastníkami bytu, popísaného vo výrokovej časti rozsudku, ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Medzi účastníkmi, ktorí sú doposiaľ manželmi, dlhodobo pretrvávajú vzájomné konflikty, a to predovšetkým slovné hádky, osočovanie zo strany odporcu. Odporca je dominantným, agresívnym, nemá zábrany vo vzťahu k navrhovateľke a jej rodine. Uvedená skutočnosť bola v konaní zistená nielen z výpovede navrhovateľky, ale i z výpovede svedkyne G. F.. Faktom zostáva, že odporca navrhovateľku nebije, ktorú skutočnosť však navrhovateľka v priebehu súdneho konania ani netvrdila. Tvrdila len, že ju raz násilne začal bozkávať. Odporca však navrhovateľku osočuje, správa sa k nej arogantne, nadáva jej, i jej rodine, čo navrhovateľka pociťuje ako psychické násillie. Jeho správanie napokon vyvrcholilo tak, že bol uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu o čom svedčia rozhodnutia Okresného úradu W.. Odporca nepoprel písanie nevhodných správ a emailov navrhovateľke, ktorý sa však snažil svoje správanie voči navrhovateľke bagatelizovať. Incidenty navrhovateľka viackrát oznámila na políciu. Predbežným opatrením vydaným súdom bol odporca dočasne vylúčený z užívania spoločného bytu účastníkov. Od toho času sa odporca síce snaží svoje správanie korigovať, avšak stále navrhovateľku sms správami osočuje. Takéto správanie odporcu vytvára nepochybne v spoločnej domácnosti účastníkov negatívnu atmosféru, pre ktorú sa navrhovateľka ako i jej deti môžu objektívne cítiť ohrození násillím zo strany odporcu, z ktorého dôvodu je ich ďalšie spolužitie v spoločnom byte podľa súdu objektívne nezniesiteľné. Keďže v zmysle cit. ust. § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je potrebné uprednostniť ochranu života a zdravia pred právom vlastníka užívať svoju vec, nezostávalo súdu iné ako odporcu z užívania predmetného bytu úplne vylúčiť. A to vzhľadom aj na skutočnosť, že navrhovateľka býva v spoločnej domácnosti aj s dcérou, ktorá nie je odporcova. Preto súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 145 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorému súd prizná náhradu trov konania, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a § 145 O.s.p. (náhrada trov predbežného opatrenia), keď priznal navrhovateľke právo na plnú náhradu iných trov konania titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh na nariadenie predbežného opatrenia (33 eur) a za návrh vo veci samej (99,50 eur), t.j. spolu v sume 132,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 342,79 eur podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za 4 úkony právnej služby (základná sadzba tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu v zmysle § 11 ods. 1 cit. vyhlášky), a to príprava a prevzatie zastúpenia r. 2014 (§ 13a ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky), podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia r. 2014 a návrhu vo veci samej r. 2015 (§ 13a ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky) a účasť na pojednávaní dňa 15.5.2015 (§ 13a ods. 1 písm. d/ cit. vyhlášky) - 2x 61,87 eur (r. 2014) a 2 x 64,53 eur (r. 2015), 2 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 8,04 eur (r. 2014) a 2 x náhrada výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) vo výške 8,39 eur (r.2015). Vyčíslenú odmenu vo výške 285,66 eur súd zvýšil o 20% DPH 57,13 eur (20 % z odmeny za úkony právnej služby a z režijného paušálu, t. j. 285,66 eur x 0,20) podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Súd navrhovateľke nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia spočívajúcu v úkone - písomné podanie na súd dňa 2.12.2014, nakoľko išlo o doplnenie podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia po tom, ako ju súd vyzval na odstránenie väd podania, pričom podľa názoru súdu, bolo povinnosťou navrhovateľky podať na súd návrh riadne bez toho, aby došlo k jeho doplneniu neskorším podaním. Ďalej tiež nebol preukázaný ďalší úkon a to porada s klientom dňa 13.1.2015 a preto súd náhradu ani za tento úkon navrhovateľke nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.